

ראול יעקובי:

**„הופתעת! שריר גנ
ממני את ההצגה!**

טורח אדם ומועל שבועות למען קידום רעיון שבו מאמין, ופיתאום, בערב סגירי אחד, הוא פותח מכשיר-הטלוויזיה ומופתע לחזות בשר-התיירות מצ בהתלהבות הצהרה קצרה המוכרת לו מניין שהוא מביט בהפתעה במירקע במשך כמה שניות ואז קופץ: „לי את הרעיון!“

האגודה הישראלית לניהול ולשיווק בתעשיית-התייר מזה שבועות אני מריץ את הנושא של הכרות שנת 6 כשנת-התיירות.

זהו, לדעתי, אחת הדרכים לקידום הענף בארץ. של מיכתב בעניין זה לנשיא-המדינה, חיים הרצוג. במיכתב פיר שבכונתי לפנות אל משרד-התיירות.

כיסיהם, בעיקבות הפניה בכתב הגענו לפגישה עם הנשיא. הוא שאין ביכולתו לעשות דבר בנושא זה, שאינו יכול לחתום. עי אמר, לפנות אל משרד-התיירות.

אז פנינו, עוד באותו היום — ב־25 בדצמבר, מסרנו המיכתב לירי רוברת-המישרר.

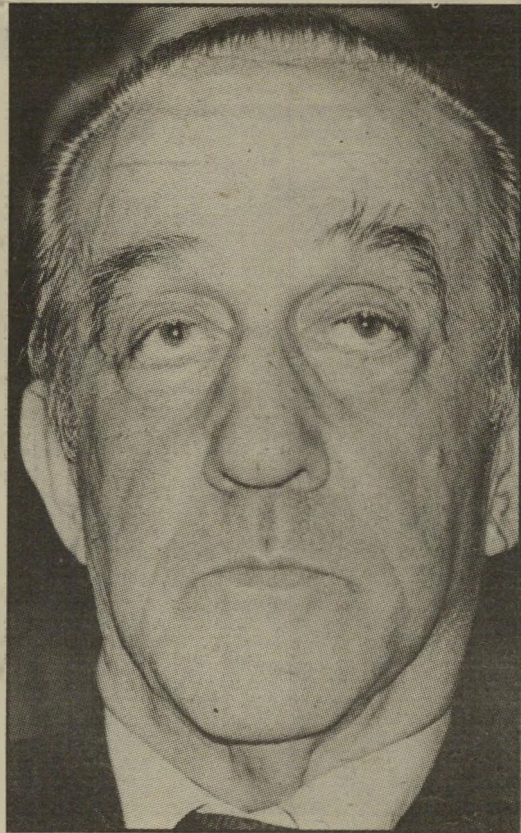
● זכותם בתשובה?

זאת שאלה של השקפה. הרוברת אמרה — תראה, השר לא יודע, כבר היו הצעות בעבר, הוא צריך לשקול, לרא בקיצור: לא שמענו ממנו מילה ופיתאום, בשבוע שעבר, פותח, לגמרי במיקרה, את מכשיר-הטלוויזיה, ושומע אותו מ על שנת 1986 כעל שנת-התיירות, כאילו כרגע הגה את הר כאילו זוהי יוזמתו!

הוא גנב ממני את ההצגה!

● יש בכוננתך ללבן עימו את הנושא?

לא. בשבוע הבא יש לנו, בשעה טובה, פגישה עם ש בכונתי לשתף עימו פעולה, למען הצלחתה של שנת-התי וקידום התיירות בארץ בכלל. איני מתכוון להתוכח עימו השאלה מי גנב את ההצגה ממי. העיקר הוא שנצלית!

ישראל שחרוב:

**„עברתי חמישה שרים עד
לבואו של שרון!“**

בארצות-הברית, באנגליה, או בצרפת, איש-ציבור שסרח או היה מעורב בעסק בעל ריח דומה, נגזר עליו לחיות בפרטיות מזהרת במשך תקופה ארוכה, עד שיהיה בידו לחזור אל חיי-הציבור, אם בכלל. כל זה טוב ויפה לגויים, אולם אצלנו — אור ומופת לגויים! — אדם שסרח, או שהיה מעורב בפרשה בלתי-נעימה, יכול להרים את ראשו בגאווה ולהצטרף לרשימה המכובדת של אישים המכהנים עד עצם היום הזה בכמה מהמישרות הרמות ביותר במדינה: יצחק שמיר, אריאל שרון, רפאל איתן (הרמטכ"ל לשעבר) ורפאל איתן (מפעילו של ג'ונתן פולארד, המרגל המוזר והמבין של ישראל).

איתן יחליף את ישראל שחרוב באפריל הקרוב, בתפקידו כיושב-ראש הדירקטוריון של תישלובת הכנימיקלים.

שוחחתי עם ישראל שחרוב על התפתחות מסעירה זאת.

● אתה פורש או מורד?

אם לדייק, או אני מסיים כהונה שנקבעה לשלוש שנים, כתקופת-כהונה של יושב-ראש דירקטוריון.

● לפני הודעתו של שרון על מינויו הצפוי של רפי איתן, היה בכוננתך להמשיך בתקופת-כהונה נוספת?

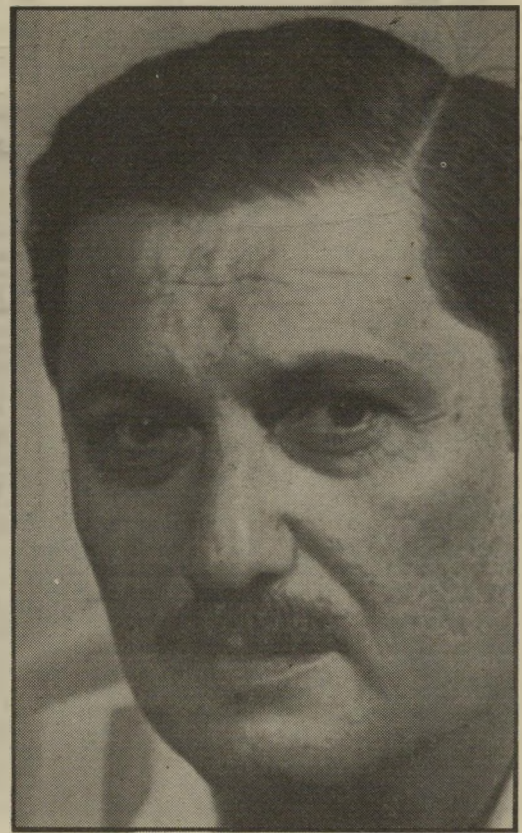
זאת לא כליך שאלה של כוונתי. מחליט עליך השר הממונה. אני עברתי כבר חמישה שרים! אילו היה שרון מציע לי להמשיך — וזאת שאלה היפותטית, כמובן — הייתי שוקל זאת בכובד-ראש, בווראי.

● אילו כישורים צריכים להיות ליושב-ראש הדירקטוריון בחברת-כימיקלים?

הוא צריך להיות איש היודע להנהיג ולנהל. הוא לא חייב להיות כימאי, או להתמצא בשטח. הוא יכול בהחלט להיות עסקן מיפלגתי. זה אינו סותר את אשר אמרתי.

● ורפי איתן הוא האיש?

מאחר שאיני קובע בנושא זה וגם לא נשאלתי, לא יהיה זה מכובד מצדי להביע את דעתי בפומבי. בכלל, את הידיעה — מי אמור למלא את מקומי — קראתי בעיתונים, וכל מה שנותר לי הוא לאחל לו הצלחה.

יוסף רוס:

**„כמו שאמר שלום עליכם:
אשרי לי שיתום אני!“**

לפני שבועיים פירסם העולם הזה את דבריו של מרדכי (מוטקה) ציפורי. השר-לשעבר הסביר מדוע פרש מתפקידו כיושב-ראש מועצת-המנהלים של מיספנות-ישראל. התפטרותו עברה בשקט ותיקשורת מפתיע.

חודשים ספורים לפני כן פרש מאותו התפקיד חבר-הכנסת-לשעבר יוסף רוס. גם פרישתו היתה בקול ענות חלושה.

בימים אלה, עת עלו מיספנות ישראל לכותרות הראשיות, עקב האיום על סגירתן ומינויו של כונס-נכסים, זכו השניים לעדנה — תמונותיהם התנוססו בעיתונים, תחת כותרות קודרות.

שוחחתי עם יוסף רוס על נסיבות התפטרותו והרגשותו בימים אלה.

● מתי התפטר?

תחילה פרשתי מראשות מועצת-המנהלים במארה האחרון. באוגוסט פרשתי גם מחברתי במועצת-המנהלים. במקביל גם עשו רעש, כאילו איני יכול לתפקד במועצת-המנהלים מכיוון שהייתי בשנת-שבתון בחו"ל. טיעון מגוחך! הרי התחייבתי להיות בארץ פעם בחודשיים — זוהי התדירות שבה מתכנסת מועצת-המנהלים. מה זה משנה היכן אני נמצא בין ישיבה לישיבה?

● אבל לא זאת הסיבה לפרישתך.

לא, לא. מה פיתאום! אפשר לאמר שראיתי את הנולד.

● גם ציפורי הוזכר לרעה את מדיניות הממשלה.

מה, בעצם, לא בסדר במדיניותה כלפי המיספנות?

את מכירה את הסיפור שכולם צורקים, ומישהו יוצא נפסד? אז זה בריוק הסיפור! שרה-אוצר טוען שלא עליו מוטלת החובה לממן מיפעלים כושלים. שרה-הביטחון טוען שהוא יידרש לבניית סטילים רק בעוד שלוש שנים, ובניתיים מוטל עליו לקצץ בתקציבו, כך שלא נותר לו תקציב למיספנות. שרה-החברה אומנם מופקד על המיספנות, אך הוא אינו הגורם המזמין מהן, ולא משוריינין אצלו תקציב עבורן.

את מבינה? כל אחד מהם צורך, והעניין נופל ביניהם. בזמן כהונתי פניתי אל שיעון פרס, ראש-הממשלה, אך חוץ ממילים יפות — שהמיספנות הן דבר יפה ונורא חשוב לעם-ישראל — לא יצא מזה כלום!

● אולי בכלל למיספנות אין זכות-קיום?

יש הברל בין מיפעל כושל לבין מיפעל כושל מבחינת ההנהלה! אם מדינת-ישראל מעוניינת בחיליים מודרני, היא צריכה מיספנות, כשם שלחיל-אוויר מודרני דרושה התעשייה האווירית. חיל-הים עומד להשקיע, בקרוב, מיליוני דולארים. מדוע שנשקיע אותם בחו"ל?

● בדיעבד, אתה שמח על שפרשת בזמן?

שמח! כמו שאמר שלום-עליכם: „אשרי לי, כי יתום אני!“ אז כאמת אשרי לי, אבל מה ייצא לי מזה?